

Справа № 337/4647/24: Кримінальні справи (з 01.01.2019); Кримінальні справи вповноваження проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорушення; Восніи злочини. Надіслано судом: 01.12.2025. Зареєстровано: 01.12.2025. Забезпечено надання загального доступу: 02.12.2025.

Дата набрання законної сили: 20.11.2025

Номер судового провадження: ПІ-кп/807/755/25

Номер кримінального провадження в СРДР: 1202408000000294

Дата документу 20.11.2025 Справа № 337/4647/24

ЗАПОРІЗЬКИЙ Апеляційний суд

Провадження №11-кп/807/755/25Головуючий у 1-й інстанції ОСОБА_1 Слiнний унікальний №з337/4647/24Суддя-доповідач в 2-й інстанції ОСОБА_2 Категорія: ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України

УХВАЛА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 листопада 2025 року м.Запоріжжя

Колегія суддів судової палати з розгляду кримінальних справ Запорізького апеляційного суду у складі

головуючого ОСОБА_2

суддів ОСОБА_3 , ОСОБА_4

за участі секретаря ОСОБА_5

прокурора ОСОБА_6

захисника ОСОБА_7 (в режимі відеоконференції),

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу прокурора на вирок Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 19 травня 2025 року, яким

ОСОБА_8 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродження м.Приморськ Приморського району Запорізької області, зареєстрованого та проживаючого у АДРЕСА_1 ,

ОСОБА_9 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , уродження м.Токмак Токмацького району Запорізької області, зареєстрованого та проживаючого у АДРЕСА_2 ,

ОСОБА_10 , ІНФОРМАЦІЯ_3 , уродження с.Солодка Балка Токмацького району Запорізької області, зареєстрованого та проживаючого у АДРЕСА_3 ,

та

ОСОБА_11 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , уродження м.Токмак Токмацького району Запорізької області, зареєстрованого та проживаючого у АДРЕСА_4 ,

визнано винуватими і засуджено за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України,

ВСТАНОВИЛА

Вказаним вироком районного суду ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 та ОСОБА_11 визнано винуватими і засуджено за вчинення кримінального правопорушення за наступних обставин.

ОСОБА_8 , усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_9 та нестановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, обіймаючи посаду начальника незаконного правоохоронного органу, створеного на тимчасово окупованій території так званого «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області», розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологи́вського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, 6.43, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичні обставини, які свідчать про наявність збройного конфлікту, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, маючи умисел на примусове переміщення цивільного населення, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії Російської Федерації по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території 28 листопада 2022 року здійснив примусове переміщення захисних цивільних осіб ОСОБА_12 та ОСОБА_13 , 10 грудня 2022 року захищеної цивільної особи ОСОБА_14

ОСОБА_8 , в порушення принісів ст.ст.4, 27, 31, 33, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року вчинив протиправні дії, що полягали у примусовому переміщенні відносно захищених цивільних осіб ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 та ОСОБА_14 , ІНФОРМАЦІЯ_7 .

ОСОБА_9 , обіймаючи посаду «начальника ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області так званому «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області», розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологи́вського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, 6.43, у нестановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше, ніж 20 жовтня 2022 року, вступив в злочинну змову з ОСОБА_11 , який обіймав посаду «старшого поліцейського (конвою) відділу охорони і конвоювання підозрюваних та обвинувачених ізолятора тимчасового тримання», ОСОБА_10 , який обіймав посаду «чергового червової частини ізолятора тимчасового тримання», ОСОБА_8 , який обіймав посаду начальника зазначеного незаконного правоохоронного органу та нестановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, з метою реалізації та підтримання політики держави-агресора та окупаційної влади на території Запорізької області.

З метою реалізації спільного злочинного умислу, ОСОБА_9 , використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та фактичні обставини, які свідчать про наявність міжнародного збройного конфлікту і діючи у зв'язку з ним, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії Російської Федерації по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, в порушення принісів ст.ст.4, 27, 31, 32, 33, 40, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст.75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у незаконному позбавленні волі в період не пізніше серпня 2022 року, точний час досудовим розслідуванням не встановлено, по 28 листопада 2022 року, вигнанні цивільного населення для примусових робіт, нелюдському поводженні, примусовому переміщенні відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , та ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , нелюдському поводженні, незаконному позбавленні волі в період часу з 03 грудня 2022 року по 10 грудня 2022 року, примусовому переміщенні відносно осіб, що перебувала під захистом ОСОБА_14 , ІНФОРМАЦІЯ_7 , незаконному позбавленні волі в період часу з 22 січня 2023 року по 31 січня 2023 року, нелюдському поводженні, примусовому переміщенні відносно осіб, що перебували під захистом, ОСОБА_15 , ІНФОРМАЦІЯ_8 , ОСОБА_16 , ІНФОРМАЦІЯ_9 , незаконному позбавленні волі в період часу з 21 січня 2023 року по 31 січня 2023 року, примусовому переміщенні відносно особи, що перебувала під захистом ОСОБА_17 , ІНФОРМАЦІЯ_10 .

ОСОБА_10 в період часу з 20 жовтня 2022 року по 08 листопада 2022 року, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_9 та нестановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, обіймаючи посаду «чергового червової частини ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій теритрій так званому «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області», розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологи́вського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, 6.43, застосовуючи психологічне насильство, діючи із погрозою застосування фізичного насильства в разі непокорі, відкрито демонструючи вогнепальну зброю, здійснив вигнання ОСОБА_12 ОСОБА_13 , та ще не менше восьми захищених цивільних осіб для примусових робіт за межі м.Токмак Пологи́вського району Запорізької області, де примушував до виконання тяжких і виснажливих робіт, пов'язаних з будівництвом фортифікаційних інженерних споруд, що використовувались військовими формуваннями рф для укріплення оборони.

Крім того, 08 листопада 2022 року ОСОБА_10 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_11 та нестановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, знаходячись у приміщенні ПТТ незаконного правоохоронного органу так званого «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області», за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, 6.43, нанесли тілесні ушкодження шляхом завдання ударів гумовими кийками захищеним цивільним особам потерпілому ОСОБА_12 по спині та потерпілому ОСОБА_13 по спині та ногам, що є жорстоким поводженням, яке виразилось у нелюдяному поводженні.

ОСОБА_10 , в порушення принісів ст.ст.4, 27, 31, 32, 33, 40, 47 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст.75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у вигнанні цивільного населення для примусових робіт, нелюдському поводженні відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , та ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 .

ОСОБА_11 , усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії рф по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з ОСОБА_8 та нестановленими особами з числа представників збройних сил РФ, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, обіймаючи посаду «старшого поліцейського (конвою) відділу охорони і конвоювання підозрюваних та обвинувачених ізолятора тимчасового тримання» у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території так званому «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області» розташованого у захопленій адміністративній будівлі ВП №3 Пологи́вського РВП ГУНП в Запорізькій області, за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, 6.43, застосовуючи психологічне насильство, діючи із погрозою застосування фізичного насильства в разі непокорі, відкрито демонструючи вогнепальну зброю, в період часу з 22 жовтня 2022 року по 06 листопада 2022 року здійснив вигнання ОСОБА_12 , а в період часу з 01 листопада 2022 року по 06 листопада 2022 року ОСОБА_13 та ще не менше восьми захищених цивільних осіб для примусових робіт за межі м. Токмак Пологи́вського району Запорізької, де примушував до виконання тяжких виснажливих робіт пов'язаних з будівництвом фортифікаційних інженерних споруд, що використовувались військовими формуваннями РФ для укріплення оборони.

Крім цього, досудовим розслідуванням встановлено, що 08 листопада 2022 року ОСОБА_11 , діючи за попередньою змовою з ОСОБА_10 та нестановленими особами з числа представників збройних сил рф, окупаційної адміністрації та громадян України, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, знаходячись у приміщенні ПТТ незаконного правоохоронного органу так званого «УВД по г.Токмаку і Токмацькому району ГУВД по Запорозькій області», за адресою: Запорізька область, Пологи́вський район, м.Токмак, вул.Центральна, буд.43, завдав тілесних ушкоджень шляхом завдання ударів гумовими кийками захищеним цивільним особам потерпілому ОСОБА_12 по спині та потерпілому ОСОБА_13 по спині та ногам, що є жорстоким поводженням, яке виразилось у нелюдяному поводженні.

ОСОБА_11 , в порушення принісів ст.ст.4, 27, 31, 32, 33, 40, 47 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, ст.75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року вчинив протиправні дії, що полягали у вигнанні цивільного населення для примусових робіт, нелюдському поводженні відносно осіб, що перебували під захистом ОСОБА_12 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , та ОСОБА_13 , ІНФОРМАЦІЯ_6 .

Дії ОСОБА_8 кваліфіковано за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК, як порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб; дії ОСОБА_9 кваліфіковано за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК, як жорстоке поводження з цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб; дії ОСОБА_10 та ОСОБА_11 кваліфіковано за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК, як жорстоке поводження з цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

ОСОБА_8 призначено покарання у виді 12 років позбавлення волі, з позбавленням спеціального звання майор міліції та з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, а також посади, пов'язані з наданням публічних послуг; виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 роки.

ОСОБА_9 призначено покарання у виді 12 років позбавлення волі, з позбавленням спеціального звання старший лейтенант поліції та з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, а також посади, пов'язані з наданням публічних послуг; виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 роки.

ОСОБА_10 призначено покарання у виді 11 років позбавлення волі, з позбавленням спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант.

На підставі ст.71 КК, ураховуючи сукупність вироків, до покарання, призначеного за цим вироком, частково приєднано невідбуту частину основного покарання за вироком Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 09 січня 2024 року, додаткові покарання, та призначено остаточно ОСОБА_10 покарання у виді 20 років позбавлення волі, з позбавленням спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант, з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги, строком на 15 років та з конфіскацією всього належного йому майна.

ОСОБА_11 призначено покарання у виді 11 років позбавлення волі, з позбавленням спеціального звання сержант Служби судової охорони.

На підставі ст.71 КК, ураховуючи сукупність вироків, до покарання, призначеного за цим вироком, частково приєднано невідбуту частину основного покарання за вироком Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 20 березня 2024 року, додаткові покарання, та призначено остаточно ОСОБА_11 покарання у виді 20 років позбавлення волі, з позбавленням спеціальних звань старший прапорщик міліції та сержант Служби судової охорони, з позбавленням права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевого самоврядування на 15 років та з конфіскацією всього належного йому майна.

Вирішене питання про запобіжний захід та початок строку відбування основного та додаткового покарання.

В апеляційній скарзі прокурор просила вирок відносно ОСОБА_10 та ОСОБА_11 змінити. Вважати ОСОБА_10 засудженим за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК до 11 років позбавлення волі з позбавленням спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант. На підставі ч.4 ст.70 КК, шляхом часткового складання покарань остаточно призначити покарання у виді 15 років позбавлення волі, з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги, строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна та з позбавленням п підставі ст.54 КК спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант. Вважати ОСОБА_11 засудженим за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК до 11 років позбавлення волі з позбавленням спеціального звання сержант Служби судової охорони. На підставі ч.4 ст.70 КК, шляхом часткового складання покарань остаточно призначити покарання у виді 15 років позбавлення волі, з позбавленням права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевого самоврядування строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна та з позбавленням на підставі ст.54 КК спеціальних звань старший прапорщик міліції та сержант Служби судової охорони.

В обґрунтування своїх вимог зазначила, що злочин, за який засуджено ОСОБА_10 оскаржуваним вироком, обвинувачений вчинив з 20 жовтня 2022 року до 08 листопада 2022 року, тобто до постановлення попереднього вироку Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 09 січня 2024 року. Також злочин, за який засуджено ОСОБА_11 оскаржуваним вироком, обвинувачений вчинив з 22 жовтня 2022 року до 08 листопада 2022 року, тобто до постановлення попереднього вироку Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 20 березня 2024 року. За таких обставин суд, призначаючи ОСОБА_10 та ОСОБА_11 остаточно покарання, повинен був керуватися правилами ч.2 ст.70 КК, а не ст.71 КК.

Повістка про виклик обвинувачених ОСОБА_9 , ОСОБА_8 , ОСОБА_10 , ОСОБА_11 публікувалась відповідно до вимог ст.323 КПК на офіційному веб-сайті апеляційного суду, а також у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження у газеті «Урядовий кур'єр».

Однак, до суду апеляційної інстанції обвинувачені не з'явилися, причин неявики не повідомляли та клопотань про відкладення судового засідання на іншу дату не заявляли.

Враховуючи те, що судовий розгляд даного кримінального провадження в суді першої інстанції здійснювався за відсутності обвинувачених (inabsentia), та з обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою, колегія суддів дійшла висновку про можливість розгляду матеріалів справи без участі обвинувачених, однак з участі їх захисника.

У судовє засідання апеляційної інстанції потерпілі ОСОБА_12 , ОСОБА_13 , ОСОБА_14 , ОСОБА_17 , ОСОБА_15 , ОСОБА_16 , будучи належним чином повідомленими про дату, час і місце апеляційного розгляду, не з'явилися. Враховуючи дані обставини та відповідно до положень ч.4 ст.405 КПК апеляційний суд провів апеляційний розгляд без участі потерпілих.

Заслухавши доповідь судді, з'ясувавши позицію прокурора, яка повністю підтримала доводи та вимоги апеляційної скарги та наполягала на її задоволенні; захисника, який при вирішенні апеляційної скарги прокурора покладався на розсуд суду; перевіривши матеріали кримінального провадження і обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга підлягає задоволенню з таких підстав.

Згідно ч.1 ст.404 КПК суд апеляційної інстанції переглядає судові рішення суду першої інстанції в межах апеляційної скарги.

Вирок суду в частині засудження ОСОБА_8 та ОСОБА_9 не переглядався, оскільки жодним з учасників судового провадження не було подано оскарження.

Перевіряючи доводи прокурора щодо неправильного застосування закону України про кримінальну відповідальність (застосування положень ст.71 КК при призначенні остаточного покарання обвинуваченим ОСОБА_10 та ОСОБА_11), колегія суддів знаходить їх слушними, виходячи з наступного.

Так, відповідно до положень ч.4 ст.70 КК, якщо після постановлення вироку в справі буде встановлено, що засуджений винен ще і в іншому кримінальному правопорушенні, вчиненому ним до постановлення попереднього вироку, то у цьому випадку в строк покарання, остаточно призначеного за сукупністю кримінальних правопорушень, зараховується покарання, відбуте повністю або частково за попереднім вироком, за правилами, передбаченими в статті 72 КК.

Як вбачається з матеріалів кримінального провадження, передбачені ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК злочин, за який обвинуваченого ОСОБА_10 засуджено оскаржуваним вироком, останній вчинив у період з 20 жовтня 2022 року по 08 листопада 2022 року, тобто до постановлення попереднього вироку Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 09 січня 2024 року.

Крім того, злочин, передбачені ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК, за який обвинуваченого ОСОБА_11 засуджено оскаржуваним вироком, останній вчинив у період з 22 жовтня 2022 року по 08 листопада 2022 року, тобто до постановлення попереднього вироку Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 20 березня 2024 року.

За таких обставин, призначаючи остаточно покарання обвинуваченим ОСОБА_10 та ОСОБА_11 , районний суд повинен був керуватися правилами ч.4 ст.70 КК, а не ст.71 КК.

Згідно п.2 ч.1 ст.407КПК за наслідками апеляційного розгляду за скаргю на вирок суду першої інстанції суд апеляційної інстанції має право змінити вирок.

Відповідно до вимог п.4 ч.1 ст.409 КПК підставою для скасування або зміни судового рішення при розгляді справи в суді апеляційної інстанції є неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність.

Неправильним застосуванням закону України про кримінальну відповідальність, що тягне за собою скасування або зміну судового рішення, є застосування закону, який не підлягає застосуванню (п.2 ч.1 ст.413 КПК).

Враховуючи те, що суд першої інстанції допустив неправильне застосування закону України про кримінальну відповідальність, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга прокурора підлягає задоволенню, а вирок суду першої інстанції слід змінити в частині призначеного остаточного покарання обвинуваченим ОСОБА_10 та ОСОБА_11 .

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.407, 418, 419 КПК України, колегія суддів

УХВАЛИЛА

Апеляційну скаргу прокурора задоволити.

Вирок Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 19 травня 2025 року щодо ОСОБА_8 , ОСОБА_9 , ОСОБА_10 та ОСОБА_11 в цій справі змінити.

Вважати ОСОБА_10 засудженим за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України до 11 років позбавлення волі з позбавленням на підставі ст.54 КК України спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант.

На підставі ч.4 ст.70 КК України шляхом часткового складання покарання, призначеного за даним вироком, і покарання, призначеного за вироком Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 09 січня 2024 року, остаточно призначити ОСОБА_10 покарання у виді 15 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в органах державної влади, місцевого самоврядування, правоохоронних органах та в органах, що надають публічні послуги, строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна та з позбавленням на підставі ст.54 КК України спеціального звання сержант внутрішньої служби та військового звання сержант.

Вважати ОСОБА_11 засудженим за ч.2 ст.28, ч.1 ст.438 КК України до 11 років позбавлення волі з позбавленням на підставі ст.54 КК України спеціального звання сержант Служби судової охорони.

На підставі ч.4 ст.70 КК України шляхом часткового складання покарання, призначеного за даним вироком, і покарання, призначеного за вироком Хортицького районного суду м.Запоріжжя від 20 березня 2024 року, остаточно призначити ОСОБА_11 покарання у виді 15 років позбавлення волі з позбавленням права обіймати будь-які посади в правоохоронних органах, органах державної влади, державного управління та місцевого самоврядування строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна та з позбавленням на підставі ст.54 КК України спеціальних звань старший прапорщик міліції та сержант Служби судової охорони.

В рєшті вирок суду залишити без зміни.

Ухвала набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржена до Верховного Суду протягом трьох місяців з часу її проголошення.

Головуючий суддяСуддяСуддяОСОБА_2 ОСОБА_3 ОСОБА_4